

forglemte noget Punkt hverken i Betænkningen eller Endringsforslagene, og jeg skal derfor slutte.

**Thomsen:** Naar den ærede Ordfører, idet han henlede Tingets Opmærksomhed paa den Rapport, som findes trykt i Betænkningen angaaende Anvendelsen af Torpedostiftet Tordenskjold iaar, deraf drog den Slutning, at vi, der i Strids spørgsmaalet om, hvilken Type der burde foretrakkes ved Nybygninger til Flaaden, ifjor stod paa den anden Side end han, kunde have sparet os Meiligheden, da det har vist sig, at det er et brugbart Skib, der er blevet bygget, vil jeg dog bringe i Erindring, at vi, som holdt paa et Skib efter Helgolandstypen, naturligvis ikke nærrede Tvivl om, at Tordenskjold vilde være et i og for sig brugbart Skib. Det er en Selvfølge, at vi ikke kunde forudsætte, at Marineministeren vilde have sat et ubrugbart Skib under Bygning, men det, vi hævdede dengang, var, at Helgoland var et bedre og kraftigere Kampskib end Tordenskjold, og det, vi særlig lagde Vægt paa, var, at man skulde give Flaaden det bedste Skib og det, den fortrinsvis trængte til, og i saa Henseende kan denne Prøvefart med Torpedostiftet Tordenskjold ikke tjene os til nogen Beroligelse. — Det ærede Medlem motiverede det af Flertallet fremsatte Forslag om at negte en Bevilling til Forstærkningens Indkaldelse. Jeg beklager, at jeg hverken kan slutte mig til det paagjældende Forslag eller erkjende Rigtigheden af den Motivering, som er bleven fremat. Efter Loven af 25de Juli 1880 er der ikke sket nogen Forandring i de Bestemmelser, der findes i den tidligere Lov med Hensyn til Forstærkningens Indkaldelse, og de, der kjende de Forhandlinger, der fandt Sted ved Vedtagelsen af Loven af 25de Juli 1880, ville vide, at det dengang var klart for Alle, at man i det Dieblit kun vilde gjøre Forandring med Hensyn til selve Vindhærens Bestaafenhed, men at man vilde lade det blive ved det Gamle paa mange andre Punkter og saaledes ogsaa lade Spørgsmaalet om Forstærkningens Ordning forblive fuldstændig uberørt deraf, fuldstændig saaledes, som den var i den gamle Lov. Det ærede Medlem mente, at det Naturligste vilde være, at man med Hensyn til Forstærkning blev ved det bestaaende Forhold; han mente saa ved de bestaaende Forhold det, at Forstærkningen ikke nogeninde havde været indkaldt. Efter min Opfattelse er det, der bestaar, Lovens Bestemmelse, og man kan ikke derimod sige, at det, man skal rette sig efter, er den

Praxis, der har været anvendt i nogle Aar. Efter Loven af 25de Juli 1867 gjælder den Bestemmelse, at der hvert Aar ved det halve Antal Forstærkningsbatailloner kan indkaldes Mandstab af de yngste Aargange indtil en Styrke af 400 Mand Underkorporaler og Menige. Der kan finde en saadan Indkaldelse Sted. Naar den høitærede Minister stiller et Forslag om Indkaldelse, er det altsaa fuldstændig i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser; selvfølgelig er det umuligt for ham eller for mig eller for noget andet Mennekte at vise, at der netop iaar er en særlig Grund, hvorfor Indkaldelsen skulde finde Sted, mere end ifjor, men det er fuldstændig berettiget og i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser, at dette Forslag er kommet frem. Nu kan man ganske vist ikke drage nogen Slutning af de Forhandlinger, der fandt Sted i 1870 med Hensyn til det at fastsætte nogen almindelig Regel. Det er ganske vist, at i 1870 blev det foreslaaet af den daværende Krigsminister, at Forstærkningen skulde indkaldes, og at denne Bevilling blev negtet. Men ser man hen til Forhandlingerne, saa vil det vise sig, at der i det Aar var særlige Motiver. I Betænkningen, der ledsagede det paagjældende Forslag fra Finantsudvalget, udtaltes, at „saalænge der endnu mangler Meget i, at disse Afdelinger kunne siges at være fuldstændig organiserede, maa det anses for tvivlsomt, hvorvidt de tilsigtede Fordele i militær Henseende kunne opnaas ved de paataante Øvelser. Dertil kommer navnlig Hensynet til det paagjældende Mandstab, som har tjent i sidste Krig, og siden 1 à 2 Gange har været indkaldt til Øvelser. Man finder det mindre rigtigt uden paatrængende Nødvendighed atter at kalde disse Mænd bort fra deres borgerlige Erhverv, selv for en kortere Tid“ — Motiver, som fik yderligere Forklaring i den ærede Ordførers Mund — den daværende Ordfører er som bekendt endnu Medlem her i denne Sal — og han udhævede navnlig, at det var, fordi der savnedes nogle Kapitainer og Lieutenanter, saa at det vilde være mindre rigtigt at gjøre en Prøve nu med disse Afdelingers Anvendelse. Men de Grunde, der dengang foranledigede Udvalget til at foreslaa Negtelsen af Bevillingen, ere ikke mere tilstede. For Dieblillet har man netop været istand til at besætte alle Poster, saavel Bataillonschefs- som Kompagnichefposter i Forstærkningen helt igjennem, og det med særdeles brugbare Officerer, og det Mandstab, der nu foreslaas indkaldt, er sandelig ikke det, der har været med i 1864, men det er Mandstab, hvis Tjenestetid ligger 8 Aar tilbage, altsaa